Σαπίζουνε σιγὰ—σιγὰ, καὶ πεθαί νουν. Πᾶνε στὸ Διάβοβο. Ἔτσι, καὶ μὲ τὶς **«πνευματικὲς»** ἀρρώ στειες. Ὅταν, πχ. δίδῃς τὸ Ροῦ πελ καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μακε δονίαν στοὺς Βουλγάρους, ποιὸς σοῦ φταίει ὕστερα, κύριε Νεοέλ ληνν;; Κι' ὅτ ν δὲν κάνης πόλεμον κι' ἂν σὲ σφάξουνε, ΟΤΑΝ ΠΡΕΠΗ, γιατὶ ἔτσι σοῦ εἴπανε οἱ μεγάλοι σου **«Μανδαρῖνοι»** ἢ **«Χοντζάδες»** οἱ Κῶτσοὶ σου καὶ οἱ ἄλλοι **«ἠττοπαθεῖς»** καὶ **«γερμανόπληκτοι»**, κι' ὅταν κάνῃς ΕΦΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥΣ καὶ χιλιάδες ἄλλες ἀνοησίες, κλωτσή σματα, ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ, καὶ ἀσχ μοσύνες, ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΡΕΠΗ, ποιὸς σοῦ φταίει;; Δὲν στέλνεις, τώρα, τὰ εἴ δωλά σου, τοὺς ἀνθρωπίνους **«Κορέους»** ἢ **«Κοργιοὺς»** σου, αὐτοὺς ποὺ ἐλάτρευσες καὶ ἀπεθέω σες, νὰ βομβαρδίσουνε τοὺς Ἐγ γλέζους καὶ τοὺς Ἰταλοὺς;

Βέβαια:: Ἡ Κύπρος καὶ τὰ Δωδεκάννησα, μιὰ μέρα θὰ γίνου νε **«Ἑλληνικὰ»**, θὰ ἑνωθοῦνε μὲ τὴν μάναν των, τὴν Ἑλλάδα, ἀργὰ ἢ γλήγορα. Ἀδύνατο, νὰ μὴν ἑνωθοῦνε. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μόνους, τοὺς συγχρό νους Ρωμηοὺς, ὄχι ἀπὸ τοὺς Ἐγγλέζους καί ὄχι ἀπὸ τοὺς Ἰτα λοὺς. Ἀπὸ τὸ **ποιὸν** καὶ **ποσὸν** τῆς **«ΕΡΓΑΣΙΑΣ»** ποὺ θὰ κά μωμεν, ἀπὸ τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ μας κεφάλαια. Γιατὶ, ὅλα τὰ ΔΙΚΗΑ τὰ ἔχομεν μαζὺ μας, καὶ ὅλα τά ΑΔΙΚΑ τὰ ἔχουνε οἱ Ἐγγλέζοι καὶ οἱ Ἰταλοὶ. Αὐτὰ τά ξέρουνε καὶ οἱ ἐδῶ Σουαχήληδὲς μου, οἱ μαῦροι καὶ κόκκινοι τοῦ Ἰσλάμ τῆς Κεντρ. Ἀφρικῆς. Δὲν σᾶς συνιστῶ ὅμως **«ὕβρεις»** κατά τῶν Ἐγγλέζων καὶ κατά τῶν Ἰταλῶν, οὔτε προκλήσεις, βάρβαρες καὶ ἀνόητες, οὔτε κραυ γὲς ρωμέϊκες καὶ ὀχλοκρατίες **«φαυλοκρατικὲς»**, ὡς ἐπὶ Ἰω ἀννου Κωλέτη καὶ Θεοδώρου Δε ληγιάννη. Μὴν ἀκούετε ὅ,τι σᾶς λένε καὶ ὅ,τι σᾶς γράφουνε τά βασιλόφρονα καὶ κίτρινα φύλλα, τὰ τὸν κακορρίζικον **Γραικυλλι σμὸν** μας, τὸν ἀηδέστατον καὶ βλακικώτατον ἀντιπροσωπεύον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ νά γυρίσουνε καὶ σᾶς **ξαναφορ τώσουνε** βασιληάδες καὶ πρίγκι πας. Σ' αὐτοὺς τοὺς τέως καὶ νῦν Κώστους ἢ βασιλικοὺς μας, οἱ Ἐγγλέζοι ἐδώκανε ἄλλοτε τὴν Κύ προν, μά τὴν **«ἀπέρριψαν»**,γιά νά μὴ θυμώσῃ ὁ Κάϊζερ καὶ ἡ Σοφία μας.!! Μυαλά, δηλαδὴ, **«Σουαχίλικα»**, πρωτόγονα, βαρ βαρικά, στάσιμα, ἄνευ ἐξελίξεως.

Τοὺς δὲ Καπιταλιστάς, τοὺς ὑλικοὺς πλούτους, τά ὑπαρκουντί σματα, τὴν κτηνώδη Βίαν, τάς αἰσχράς καὶ ἀνηθίκους ὑλιστικάς, Δυνάμεις, ἡμεῖς. οἱ τέως καὶ νῦν ἄνθρωποι, οἱ ἠλίθιοι καὶ βλακέν τιοι, τάς ἐδημιουργήσαμεν. Θέλο μεν καὶ ποθοῦμεν Καπιταλισμοὺς καὶ Βίας καὶ Αἰσχρότητας καὶ τὰς ἔχομεν. Ἂν δὲν ἠθέλομεν, πχ. τὸ 1920, Κώτσους καὶ Σοφί ες, δὲν θά τούς εἴχομεν. Ἂν δὲν ἠθέλομεν νά ξεζέφνωμεν **«ἄλογα** τῶν Κώτσων καὶ νά γινώμεθα, συνολικῶς ἢ κατά πλειονοψηφί αν **«ἄλογα»**, δοῦλοὶ των καὶ ἀν δράποδά των καὶ ὑποζύγιά των, θὰ ἐγινόμεθα;; Ἐκόψαμεν, δηλα δὴ, τὶς μύτες μας, τ' αὐτιὰ μας αὐτοκτονήσαμεν, γιὰ ἕνα ΠΕΙ ΣΜΑ γιὰ νὰ ἐκδικηθῶμεν—λέει τοὺς Γάλλους.!!! Καὶ ταῦτα πρά ξαντες τὶ ἄλλο εἴμεθα παρὰ **«πα λαβοὶ»** καὶ **«ζευζέκηδες»**;; Γιὰ νὰ αἰσχρουργήσουν, ἄρα καὶ ὅ θεν, ἡ ὑλικὴ Βία, ὁ πλοῦτος, τὸ χρῆμα, ὁ Ἀτομικισμὸς, ὁ Καπι ταλισμὸς ἢ ὁ Μπολσεβικισ μὸς, πρέπει νὰ βροῦνε ΕΔΑΦΟΣ κατάλληλον, ὑλικὸν, ἠθικὸν, πνευματικὸν. Ὑπάρχουνε, βέ βαια, καὶ παριστάσεις καὶ κακὰ καὶ δυστυχὴματα ἀπροσδόκητα, ἀφάνταστα, μὴ προβλεπόμενα. Ἀλλ' ὁ προσέχων, ἄτομον ἢ λα ὸν, ὁ νοῦν ἔχουν, τὰ προλαμβά νει, ἢ ἐρχόμενα καὶ ἐπιπίπτοντα τὰ ἀποκρούει γενναιότατα καὶ σωφρονέστατα. Δὲν χάνει τὰ μυα λὰ του, τὸ θάρρος του, τὸ λογι κὸν του, τὸν μέγιστον τοῦτον ἐ πίγειον Θεὸν, **«τὸ φῶς ἐκ φω τὸς»**..

Ἐρωτοῦσα. προχθὲς, ἕνα ἐδῶ νεαρὸν Νεοέλληνα, Κῶτσον ἢ βα σιλόφρονα, ἀλλὰ καὶ Μπολσεβῖ κον,—καὶ τὰ δυὸ,!!—ἂν πρὶν τρεῖς (3) μῆνες, ἤξευρε **γρῦ** ἐγγλέ ζικα, γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἐνῷ τώρα, ξέρει ἀρκετὰ ἐγγλέζι κα, ὥστε μπορεῖ νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ καὶ νὰ συναλλάττεται ἀρ κετὰ καλῶς. Τὸν ἔμαθα καὶ τὸν μαθαίνω ἐγὼ. Ἐρωτοῦσα καὶ κάτι Γερμανίδες ἐδῶ, παλαιές καὶ νέες φίλες καί γνωστὲς, γιατὶ αὐτὲς δὲν εἶναι **»Μπολσεβῖκες»** καὶ γιατὶ δὲν πορνεύονται καὶ δὲν μοιχεύονται, ἐνῷ εἶναι φτω χὲς καὶ φτωχότατες; μὲ Ἰνδοὺς πλουσίους, καπιταλιστάς, βλαχο δημάρχους, βίαια καὶ ἄξεστα **δί ποδα** τοῦ Ἀσιατισμοῦ. Καί ὁ μὲν Ρωμηός, ἐδῶ ὁ νερόβραστος καὶ ἀνάλατος εἰς πολιτικάς ἰδέας καί πεποιθήσεις, μοῦ εἶπε πῶς **«ἤθελε»**—λέει,—νά μαθῃ **«Ἐγ γλέζικα»** καί γι' αὐτὸ ἔμαθε καί μαθαίνει. Ἡ δὲ Γερμανίδες αἱ καλαί καί ἔντιμοι καί νοήμονες, μοῦ εἶπαν πῶς δὲν ἠθέλησαν να **«πουληθοῦν»** στοὺς Ἰνδοὺς πλουσίουςκαί δὲν**ἐπουληθὴκαν**. Για νἆναι οἱ Ἐγγλέζοι στας Ἰν δίας, φταῖνε, κατα (99 ο)ο **ἐννε νήντα ἐννηὰ** τοῖς ἑκατὸν οἱ Ἰν διανοι ἢ Ἰνδοί, οἱ Μουσουλμᾶ νοι καί Βουδδισταί. Γιατί δὲν κατακτοῦν καί τοὺς Ἰαπωνας ἢ Ἀμερικανοὺς οἱ Ἐγγλέζοι, οἱ Γαλλοι, οἱ Ἰταλοί;; Ὥστε;; **«Ὁ νοῶν νοείτω»**

**Ἀγησ. Σ. Καραμπάσης**
Ταγκα Ἀνατολ. Ἀφρικὴ

---

**Στοῦ Π. Σταγάκι**
**ἐκλεκτὴ Κολώνια—**

---

# ΕΝΩ Η ΖΩΗ ΠΕΡΝΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ι.ΔΑΜΒΕΡΓΗ

## ΚΑΚΟΣΥΣΤΗΣΕ ΜΕ!

Ἤμουν πολὺ νέος τότε ἀκό μη εἰς τὴν Σμύρνην, τόσον νέος, ὥστε νὰ νομίζω ὅτι ὁ διάβολος εἶχε ποδάρια, ὅπως καὶ ἐμεῖς. Ἡ ἀθωότης μου ὅμως ἐκλονίσθη μίαν ἡμέραν, ὅταν ἕνας κύριος, τοῦ ὁποίου πολὺ μὲ ἐκολάκευσεν ἡ σχέσις, διότι ἐντύνετο σὰν φι γουρίνι καὶ ἔπεζε θαυμάσιο μπι λιάρδο, μοῦ ἔκαμε μίαν παράκλη σιν:

—Ἐσὺ γνωρίζεις τὴν οἰκογέ νειαν Κ...

—Βέβαια.

—Μοῦ κανεις τὴν χάριν, ὅταν θ' ἀκούσῃς νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐμοῦ, νά εἰπῇς ὅτι εἶμαι τρο μερὸς χαρτοπαίκτης; Κακοσύστη σέ με! Αὐτὸ σοῦ τὸ ζητῶ ἐμπι στευτικῶς. Ἔχω λόγους σπουδαι οτάτους.

Ἔκαμα τὸν σταυρόν μου μὲ τὴν παράκλησιν καὶ δὲν ἤξευρα τί νὰ ἀπαντήσω. Ἤξευρα ὅτι ζη τοῦν καλὰς συστάσεις οἱ ἄνθρω ποι. Ἀλλὰ κακός ...

Μετὰ ὀλίγην σκέψιν καὶ ἀφοῦ παρατηρήσας αὐτὸν μέσ' τὰ μά τια ἐπείσθην ὅτι δὲν ἔλεγεν ἀστεῖ α, τοῦ ἀπήντησα ὀρθὰ-κοφτά:

—Αὐτὸ δὲν ἠμπορῶ τὸ εἰπῶ, διότι οὔτε τὸ ξέρω οὔτε τὸ πι στεύω. Δὲν καταλαμβάνω μάλι στα...

—Μοῦ δίνεις τοὐλάχιστον τόν λόγον σου ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβῃς εἰς κανένα ὅ,τι σὲ παρακάλεσα

—Αὐτὸ μάλιστα, σοῦ δίδω τὸν λόγον μου.

Ἔκτοτε καὶ αὐτὸς ἔπαυσε νὰ μὲ καταδέχεται ὡς φίλον καὶ ἐγώ νὰ ἐκτιμῶ τὴν κομψότητα τῶν ἐνδυμασιῶν του. Ἐξηγοῦσα μά λιστα, ἀορίστως καί κάποιους [illegible] τοῦ

—Ἤμουν περίπατο μὲ τὸν κ. Β.

* * *

Οἱ παλαιότεροι τῆς Σμύρνης θὰ ἐνθυμοῦνται ἴσως μίαν ἱστο ρίαν ποὺ τότε βέβαια ἦτο πρωτό τυπος, ἀλλὰ τώρα ἀπέκτησε πολ λοὺς μιμητὰς. Ἕνα ἀτυχῆ ἀρρα βωνιαστικὸν. ποὺ δὲν ἔφθανε πο τὲ μέχρι βωμοῦ.

Μετὰ τὸν ὀνειρώδη μῆνα τοῦ ἀρραβῶνος, τὸν ὁποῖον οἱ διελθόν τες ἀναγνωρίζουν καὶ κηρύττουν ὡς μυριάκις γλυκύτερον τοῦ μέ λιτος, ὁ μνηστὴρ, ὡς λεπτώτατος τοὺς τρόπους, καθ' ὃ ἀνήκων εἰς διακεκριμένην οἰκογένειαν Λεβαν τίνων, ἐδιώχνετο μὲ ὅλας τὰς τι μὰς. Μὲ συγκίνησιν, μὲ δάκρυα, ἀλλὰ ἐδιώχνετο.

Τὶ ἠνάγκαζε τὸν πατέρα, τὴν οἰκογένειαν, αὐτὴν τὴν γοητευτι κὴν μνηστήν, νὰ διαρρήξουν τοὺς γλυκεῖς δεσμοὺς; Ἕνα του φοβε ρὸν ἐλάττωμα. Ποῖον; Δὲν ἠμπο ρῶ νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ διὰ τὸν ἁ πλούστατον λόγον ὅτι δὲν ξεύρω.

* * *

Ὁ φίλος ἦτο γλεντζές Ἄλλον τίτλον δέν τοῦ δίδω. Ἀφίνω τοὺς ἄλλους νὰ τοῦ τὸν δώσουν. Γλεντζὲς ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐννο οῦσε νὰ ἀπολαύσῃ ὅλας τὰς περι ποιήσεις τάς ἀνηκούσας εἰς ἕνα ἐκλεκτὸν ἀρραβωνιαστικόν. Εἰς τὴν πόλιν δὲ ἐκείνην, ἡ ὁποία εἶ χεν ἀναγάγει κάθε περιποίησιν καὶ κάθε διασκέδασιν εἰς τελειότη τα καὶ ἐπιστήμην, ὁ φίλος δὲν ἐπρὸφθανε νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐσπε ρίδας, ἐκδρομάς, γεύματα ἀλλε πάλληλα. ὄχι μόνον τῆς νέας οἰκο γενείας, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν συγ γενῶν καὶ οἰκείων, οἱ ὁποῖοι ἐ ρίδες καὶ γεύματα καὶ ἐκδρομαὶ πρὸς τιμήν τοῦ γαμβροῦ

Ὁ ἀρραβὼν δὲν διήρκεσε περισσὸ τερον καιρὸν ἀπὸ τὴν προηγούμε νον, ἀλλὰ ἦτο ἐπίσης διασκεδαστι κὸς μέχρι τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ νέου ἐλαττώματος. Τὸ ἐλάττωμα ἐννοεῖται ἦλλαξεν ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῆς οἰκογενείας. Αὐτὴν τὴν φοράν τὸ θανάσιμον ἐλάττωμα ἦτο ἡ ἀπιστία.

—Καλέ αὐτὸς δέν ἔχει ἱερὸν καὶ ὅσιον Εἶνε ἄθεος.

Τὸ ὅτι ἦτο ἑτερόδοξος, μόλις καὶ μετά βίας τὸ εἶχαν χωνεύσει. Ἀλλά ἄθεος! Καὶ ἐπηκολεύθει ἡ ἐξέλιξις ἀπὸ τὸν θεοφοβούμενον οἰκογενειάρχην καὶ ὅλα τά πιστά μέλη τῆς οἰκογενείας του

Καὶ διατὶ ὄχι;

Ὁ ἀρραβωνιαστικὸς,ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀποτροπαίων δηλώσεων του, προκληθέντος λόγου, ἐκαυχὴ θη, ὅτι ἔφαγε δύο μπιφτέκια τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν!

Μὲ κάθε δυνατὴν λεπτότητα ἀπεδιώχθη ὁ ἐπικατάρατος Σατα νᾶς, τοῦ πατρὸς κάμνοντος τὸ σημεῖον τοῦ οταυροῦ καὶ λέγον τος:

—Τί φωτιὰ ἐπήγαμε νὰ βά λωμε στὸ σπίτι μας! [illegible] θὰ σημειώσω μίαν ἀκόμη. Τὸ μέγα ἐλάττωμα ποὺ ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τοὺς φίλους μίας ἄλλης οἰκο γενείας: Ὁ ἄθλιος ἦτο γυναικᾶς!

Τὰ τὶ τοῦ ἔσερναν δὲν λέγον ται. Οὔτε εἰς τὸν Σαρδανάπαλον εἶπαν τόσα. Ὡς ἀπρεπῆ πράγμα τα τὰ ἐλησμόνησα.

* * *

Ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅμως νὰ πά ρῃ τέλος μίαν φορὰν καὶ ἡ ἱστο ρία αὐτή. Ὁ φίλος μας ἐνυμφεύ θη τέλος πάντων. Ἕνας ἔξυπνος πατέρας τοῦ ηὗρε τὸ ἀντιφάρμα κον.

Μετὰ τὰ διάφορα γλέντια τοῦ ἀρραβῶνος καὶ ὅταν ἤρχιζε πλέον νὰ ἀνατέλῃ ὁ κόρος τοῦ αἰωνίου μνηστῆρος οἱ ἐκ περάτων ἀπόστο λοι ἔσπευσαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ὑποψήφιον πενθερὸν, ὅτι πολὺ κακὴν ἐκλογὴν ἔκανε διὰ τὴν μο νάκριβην καὶ ἀγαπημένην του κόρην.

—Καλέ, αὐτὸς εἶνε μέθυσος εἶνε ἀλκοολικός· ὅταν πιῇ δὲν ξέ ρει τὶ κάνει. Ἠμπορεῖ νὰ σκοτώ σῃ ἄνθρωπον...

Ὁ πενθερὸς. ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκ προδοσίας ἐν πλήρῃ γνώσει τῶν σχεδίων καὶ μεθόδων τοῦ μέλλον τος γαμβροῦ του, ἐζήτησε καὶ αὐ τὸς νὰ κάμῃ μίαν δοκιμὴν.

—Νὰ πιοῦμε γυιὲ μου, ἀπόψε. Νὰ πιοῦμε. Τράβα το σκέτο καὶ ὅλο.

—Καὶ νὰ ξαναπιοῦμε μάλιστα. Νὰ τὰ σπάσουμε.

—Νὰ ξαναπιοῦμε καὶ πάλι νὰ ξαναπιοῦμε.

Ὁ γαμβρὸς τὰ ἔχασε. Ηὗρε τὸν μάστορά του.

* * *

Καὶ μετὰ τὰ πρόσκαιρα ἄνθι να δεσμὰ τῶν ἀρραβώνων ἐδέχθη μετ' ἐγκαρτερήσεως τὰ ἰσόβια δεσμά τοῦ γάμου.

**ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ**

*Ἀρχινοσοκόμος καὶ Μαία τῆς Πολυκλινικῆς Ρεθύμνης, βοηθὸς ἐπὶ πενταετία τοῦ ἰατροῦ κ. Λυρκη ἐκτελεῖ τοκετοὺς μέ πλήρη ἀσηψίαν καὶ ἀντισηψίαν*

---

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΝΤΡΟΝΑΘ ΤΑΓΚΟΡ

## ΣΕΞΑΝΑΒΡΙΣΚΩ

**Θὰ σὲ κρατήσω κρυμμένη στὰ μάτια μου, ἀγάπη μου. Θὰ δέσω τὴν εἰκόνα σου μὲ χρυσάφι σάν ἕνα κόσμημα, νὰ τὸ κρεμάσω στὸ στῆθος μου.**

**Σ' ἔνοιωθα μέσα μου ἀφ' ὅτου ἤμουν παιδί καὶ ὅταν ἔγινα νέος καὶ μέσ' ἀπ' ὅλη μου τή ζωὴ κιἀπ' ὅλα μου τὰ ὄνειρα.**

**Σὲ ξαναυρίσκω ἔτσι ὅταν ξυπνῶ κι' ὅταν ἀποκοιμοῦμαι.**

**Σκέφτηκα καὶ ξανασκέφθηκα καὶ ξέρω πὼς ὁ ἔρωτάς σου εἶνε ὁ μόνος θησαυρὸς μου.**

**Ὁ Χαντινταντὰς λέει «Νᾶσαι τρυφερός γιὰ κείνη ποὺ σ' ἀγαπᾷ καὶ στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο.**

---

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΝΤΡΟΝΑΘ ΤΑΓΚΟΡ

## ΑΧΡΟΝΗ ΕΝΩΣΗ

Ἀπόψε μοῦ φαίνεται καλὴ μου, πῶς ἀνάμεσα στοὺς ἀνα ρίθμητους κόσμους ποῦ ζήσαμε μαζὶ ἀφήκαμε ἐσὺ κι' ἐγώ, τὴν ἐνθύμηση τῆς ἕνωσις μας. Ὅταν διαβάζω στοὺς παληοὺς μέ σα θρύλλους τοὺς ἐμπνευσμένους ἀπὸ τὰ πλειὸ μεγάλα αἰσθήματα περασμένες ἱστορίες ποὺ μὲ τὸ χρόνο σβύσανε, ἀλλὰ εἶναι πάντα γραμμένες, θαρρῶ ὅτι κάποιε εἴμασταν ἕνα ἐσὺ καὶ ἐγὼ καὶ πῶς τὸ κατρακύλισμα τῶν καιρῶν μοῦ ξαναζωντάνεψε αὐτὴ τὴ γλυκειὰ θύμηση.

Φαντάζομαι νὰ σὲ γνώριζα ἀπὸ πάντοτε. Καὶ πάνω στὴ γῆ ποῦ τὴν μεταμορφώνει κάθε πρωΐ ὅσο καὶ στὸν ἄναρχο οὐρανὸ ξανάγινε τὸ συνάντημα καὶ κάποιες ἀχτῖδες κάποιου πρωϊνοῦ γλύστρησάν στὴν καρ διά σου καθὼς καὶ στὴν δικὴ μου.

Γι' αὐτὸ ἡ καρδιὲς μας μέ νουν πάντα ἴδιες καὶ γνωρίζον ται καὶ δέν τῆς σβύνει τὸ σβύσι μο τῶν ἐποχῶν κι' ἔτσι τὸ σύμ παν ὁλόκληρο πάντοτε μαρτυρεῖ τὴν αἰώνια καὶ ἄχρονη ἀγάπη μας.

---

# ΡΕΘΕΜΙΩΤΙΚΑ

—Διωρίσθη Νομάρχης Αἰτω λοακαρνανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν θέσιν του ὁ φίλος συμπο λίτης κ. Πολύβιος Τσάκωνας,

—Εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκλειψάν των μελῶν τοῦ Ὠδείου Ρεθύ μνης ἐξελέγησαν οἱ κ. Ἰω. Δερ μιτζάκις καὶ Ἀριστ. Κορωνάκις.

—Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρ χῶν ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπιση μότητος. Κατὰ τὴν ψαλεῖσαν ἀρ χιερατικὴν λειτουργίαν, ὁ Θ. Ἐπί σκοπος κ. Τιμόθεος ἀνέπεμψε δέησιν ὑπέρ τῶν Ἐκπαιδευτηρί ων τῆς πόλεως καὶ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἑορτάζοντος κα [illegible] ἡμέρας τὸ Λύκειον ἔδωσε χοροεσπερίδα.

—Ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασίου ὡμίλησε εἰσηγηθέν τος τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Πρεβε λάκι,ὁκαθηγητὴς κ.Κ. Πολογιώρ γης, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐ τὸν καλλιεπείας καὶ βαθυνοίας.

—Ἡ ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Λέσχῃ τὴν π. Κυριακὴν διάλεξις τοῦ Θ. Ἐπισκόπου κ. Τιμοθέου περὶ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα ἐξήντλησε ἐντελῶς τὸ θέμα, πλῆρες χριστιανικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐνδιαφέροντος.

—Σήμερον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἰα τρὸς κ. Μυλοποταμίτης.

—Τὸ Ταμεῖον Φιλανθρωπίας μελετᾶ μίαν σειρὰν διαλέξεων μὲ παντοῖα θέματα, αἵτινες θὰ δοθοῦν κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν, ὑπέρ τῶν σκοπῶν του.

—Ὁ πρό τινος διελθὼν ἐντεῦ θεν Καθηγητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου κ. Κίμων Τριανταφύλου, εὗρε, ὅτι ὁ νεαρὸς συμπολίτης κ. Νικ. Γ. Γαληνὸς ἔχει προσόν τα δραματικοῦ τενόρου πρώτης τάξεως, τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐξεμε ταλλεύετο, θὰ τὸν ἀνεδείκνυον.

—Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληρο φορίας, ἡ ὑγεία τοῦ Δημάρχου κ. Τίτου Πετυχάκη ὑποστάντος ἐγχείρησιν σκωληκοειδίτιδος ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀποκατασταθεῖσα.

—Ἡ δημαρχία τοῦ κ. Σταμ. Ρολόγη ἀναπληροῦντος ἀπὸ μη νὸς τὸν ἀσθενοῦντα Δήμαρχον, εἶ ναι ἀληθῶς ἀξία πολλοῦ λόγου.

Δὲν πρόκειται μόνον περί ἀν θρώπου αἰσθανομένου ἀληθῆ ψύ χωσιν διὰ τὸ ἔργον του ἀλλὰ καὶ ταξινομημένου καὶ προγραμματι σμένου καὶ πλήρους ἐργώδους δι αθέσεως.

—Κατὰ τὸν προχθεσινὸν δια γωνισμὸν τοῦ Δήμου πρὸς κατά ληψιν τῶν ἐν αὐτῷ κενῶν θέσεων, ἐπέτυχον λογιστὴς μέν ὁ κ. Γ. Ε. Πρεβελάκις, Ταμίας δὲ ὁ κ. Σπ. Μιχελιδάκις.

—Ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας, μὴ διατεθέντων εἰσέτι τῶν λαχνῶν,ἀ νεβλήθη διὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

---

Τύποις Καλαϊζάκη